

De Vogels van Flora

De Vogels van Flora

In de zomermaanden hebben we van het zorgatelier van Archipel een soort timmerwerkplaats gemaakt. De tafels stonden vol dozen met houtstukken, plasticjes, stoffen, gereedschappen, lijmtangen, verf, van alles. De tuindeur stond open en buiten werd er gezaagd. We hebben dertien maandagen met een wisselende groep objecten gemaakt. Normaal gesproken werken we in het atelier op papier. We tekenen! Op groot en klein formaat, wat mensen willen. Maar bij dit project hebben we geëxperimenteerd met ruimtelijk werk. Dat was best een uitdaging, hebben we ondervonden. Na die dertien weken waren we blij dat we weer met potloden en stiften in onze handen aan tafel mochten zitten, maar we zijn zeker trots op wat we met elkaar gemaakt hebben.

We hebben objecten gemaakt die een plek krijgen aan de muren van het nieuwe Woonzorgcentrum Flora. Vandaar de naam, 'De Vogels van Flora'.

De objecten zijn geen naturalistische vogels geworden, geen vogels die je als het ware zult zien vliegen of herkent uit de natuur. Het werden meer abstracte vormen die doen denken aan deze dieren. Unieke, kleurige en interessante objecten die de gangen zullen opvrolijken van het nieuwe gebouw.

De opzet bij dit project was dat het een zomeractiviteit zou worden voor de buurt, voor ouderen en jongeren, voor buurtbewoners en bewoners van Archipel. Voor die laatste groep bleek de uitdaging toch net te groot. En voor de kinderen was de drempel blijkbaar te hoog. Er zijn wel een paar keer kinderen geweest om mee te doen, maar we hadden gerekend op meer.

De project werd met name gevonden door de wat oudere mensen uit de buurt. Voor

hen was de uitdaging goed en haalbaar. Was iemand de eerste keer nog wat voorzichtig met de hamer en de lijm, na een paar keer vonden ze hun weg in het atelier alsof ze er kind aan huis waren. Wist iemand even niet goed hoe zij of hij verder moest, dan was snel de hulp ingeroepen van een ander. De groep was werkelijk een gemeenschap. Dat werkt toch anders dan tekenen. Tekenend is meer individualistisch en vaak ook verstild. Bij het ruimtelijk werk waren we wel geconcentreerd, maar er was ook steeds gerommel, getimmer, gesprek en gelach. We liepen ook veel rond.

We kregen een heleboel materialen van de handenarbeidjuf van basisschool De Omnibus. Haar lokaal werd deze zomer verbouwd en ze was blij dat ze wat materialen kon weggeven. Ook buurtbewoners kwamen af en toe langs om wat hout af te geven.

Meedoen was gratis. De kosten werden gedekt door het Fonds Lang Leve Kunst en de gemeente Almere.

Bij een groot aantal werken heb ik gedichten geschreven. Twee zijn geschreven door de maker van het object. Die gedichten geven de objecten een persoonlijkheid en vaak een diepere betekenis. Er zijn ook een heleboel objecten die onbeschreven zijn.

Hein Walter, oktober 2022

Bron

Pijl uit de zee,
kracht uit de diepte,

vlam naar de ruimte,
zoekend grote hoogte.

Wit op mijn rug,
licht dat de weg kent

naar de bron, de plek
waar het vinden begon.

Chocolade

Ik ben de kip die broedt,
die stilletjes eieren legt,

geen gouden of zilveren ovalen,
geen diamanten of eenvoudse sterren

in de melkweg, geen gladgeschuurde
stenen in kolkende rivieren,

geen kralen in zeeën, oceanen,
geen parels in stromende regen,

geen amandelen op de taart, ik ben
de kip die chocolade schalen maakt,

puur of hazel, mocca desnoods,
die hoopt dat het u smaakt.

De blauwe vlieger

Er was eens een blauwe vlieger,
een vogel die zo graag hoog vloog
dat zijn snavel
blauw was geworden
van de ijle koude lucht.
Hij kon wel tien kilometer
per uur vliegen
en ook wel tien kilometer
boven de aarde.

Als hij honger had,
dan moest hij omlaag
want op die hoogte
waren geen vliegjes of muggen.
Het liefst at hij insecten
van de grond of in de struiken:
mieren en torren.
Als hij een grote te pakken had,
dan krijste hij
zoals een meeuw kan krijsen,
maar dan harder.

Hij had geen nest op een tak,
zoals veel andere vogels,
maar hij sliep
in een holle dennenappelboom.

Op dag zat hij wat te suffen
op een tak.
En zomaar opeens viel hij eraf...

maar hij viel niet op de grond!
Het was raar, hij viel, en viel
en kwam al vallend
in een andere wereld.
Een wereld zonder grond.
Een wereld zonder zwaartekracht.
De dingen vielen alle kanten op,
omhoog, of opzij
en soms ook even naar beneden.
Het was een wereld waar alles
door de lucht vloog: huizen,
treinen, auto's, bomen, alles.

Hier wil ik blijven, krijste hij,
en hij vloog en hij vloog,
uren achterelkaar.
Hij had het geweldig naar zijn zin.

Maar hij werd er wel moe van.
Moeier en moeier,
toddatt hij eindelijk
zijn ogen niet meer
kon openhouden
en hij in slaap viel.
Bam!
Met een klap werd hij wakker
in zijn eigen
holle dennenappelboom.

De Groenbilgorgel

Ik ben een groenbilgorgel
Mijn moeder was een porgel
Mijn vader was een vleugelaar
Ik fladder en ik vlieg dus maar
Naar waar?

Naar waar?

Naar waar?

En als ik uitgevlogen ben
Elk hoekje van de wereld ken
Naar huis terug zonder zorgel
Ik ben een groenbilgorgel

Kip

Ik ben een kleurrijke kip.
Iedereen noemt me Nancy.

Alsjeblieft, denk niet
dat ik gek ben,

maar ik ben gewoon
verliefd op Francis.

De rode kraanvogel

Ze staat met haar poten
in het paradijs, ze zuigt

met rietjes het vuur op
van de sterren, ze voedt zich

met de kracht van het licht.
Haar oog draait, draait

alle kanten op, een wiel
dat alles wil zien.

Ze ziet met haar ogen dicht
de energie van de toekomst,

ze voelt hoe het rood
de dagen zal beheersen.

Wie leeft vanuit het hart,
die zal liefde leren kennen,

warm en zachtmoedig.
Wie het naar de kop stijgt,

die zal het vuur ontmoeten
dat verbrandt. De zon is fel.

Ze gloeit aan de hemel
en stookt in de hel.

Drijfsijs

Waar ik ook ben,
ik ben mezelf. Easy.

Of ik drijf, zweef of vlieg,
ik ben mezelf.

Of ik paars ben, een ijsberg
op mijn neus heb,

of ik gek ben, vreemde eend,
ik ben geen ander.

Je hoeft me met geen handschoen
aan te pakken, je hoeft me

niet te lijmen met een gratis
pennenhouder voor mijn veren,

want die dingen werken niet.
ik ben rustig van nature.

Je hoeft ook niet te worden zoals ik,
want dat ben ik al.

Divaatje

Parmant
Enchant
Elegant
Briljant
Zijkant
Gekant
Houtstand
Verband
Vagant
Volant
Geland
Galant
Markant

Feestje

Ik ben een feestje
een kleurenbeestje

een partijtje plezier
ik ben een topdier

mijn bonte kleren
zijn confetti veren

ik lijk misschien wat druk
maar ik straal van geluk

zijn er fuifjes
voor tortelduifjes

zijn er vieringen
hangen er versieringen

vraag mij - ik kom
en deel met u mijn rijkdom

Francis

Ik ben Francis - zelfverzekerd,
eigenzinnig en kalm.

Groen draag ik voor de grond,
blauw voor de ruimte,

zachtroze voor vriendschap,
maar poten om te aarden

heb ik niet en niemand
moet denken dat je mij

kunt strikken met beloftes.
Ik ben vrij, want ik ben Francis.

Haan

Kukeleku,
zo kraait de haan -

Zie mij hier
nu toch eens staan

Wiebelend
op mijn benen

Met tien
ongelijke tenen

Haren in de war
en veren overeind:

Kukeleku, zo wil ik graag
je vriendje zijn

Ganser harte

Ze houdt haar poten in,
de vleugels open;

haar ogen zijn gesloten,
er is geen plek op de wereld

die ze op dit moment wil zien.
De zwaartekracht trekt

aan haar veren, maar is niet
bij machte om haar neer te halen.

Materie roept, belooft van alles,
wil haar weer inlijven,

het landschap biedt haar gras
en water, volle akkers,

maar niets kan haar doen dalen.
Ze vliegt in vrijheid, boven

de wereld. Ze leeft alleen
met haar gedachten.

Ze zweeft zonder tijd en hoopt
dat ze zo voor altijd kan blijven.

Zoals de Cheyenne - Indianen
veren plukten uit de huid
van grote vogels,

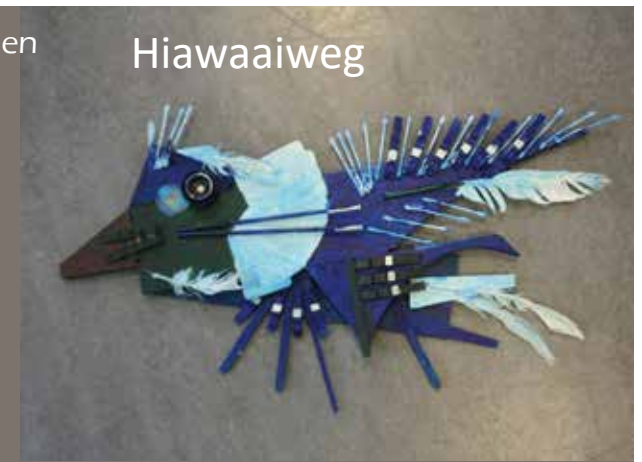
zo plukte ik de veren
uit de afvalzucht
van grote mensen.

Ik zette ze op hun plek,
aan mijn staartbot
en mijn vleugels.

Daar voelen ze
de wind die door
hun baarden waait.

Ik zal de blauwe lucht
nooit halen,
want wie van hout is

Hiawaaiweg

zal nooit vliegen,
maar van hoge vluchten
dromen kan ik wel.

Kou op mijn snavel,
oog op de verte, voor altijd
een dappere vogel.

Hippy

Happy hippie
Tante Trippie
stipt parmantig
met een tasje vol
met oude dingen
sjaaltjes knotjes
o de clonje
op een doekje
pepermuntje
voor het kuchje
Nichtjes neefjes
krijgen tuurlijk
kusjes en drie klopjes
op hun kopjes.
*Dag, tante,
tante Trippie,
eeuwig hippie.*

Houten eend

Pinoccio kon zonder touwtjes lopen,
waarom zou ik niet kunnen vliegen?

Hoeveel Judaspenningen
ik ervoor zal moeten dokken,

hoeveel Kerstballen ik ook
hoog zal moeten houden,

het maakt me echt niet uit,
ik zal, ik zal, ...Ik Zal Eens Vliegen!

Dus zie je in de lucht
een houten eend,

dan zie je mij!
Ik ben dan in de wolken.

Kwartel

Doof, ik?
Nee, hoor,

ik heb een gummetje
als oog, waarmee

ik alles uitgum
wat ik niet wil zien.

Oost-indisch blind
en mijn snavel

haakt aan de scherpe
randjes van het bestaan.

Een bladerstaart,
twee stelten en verder

ben ik gekleurd met aarde en
is mijn voetstap vierkant,

maar doof, nee.
Ik hoor de stilte.

Levensweg

Niet met zevenmijlslaarzen
tegelijk in zeven sloten,

niet door het porselein,
met olifantspoten,

niet met slagersmessen
of met ferme hand,

maar hooguit prikkend
in het zachte zand.

Ik was misschien fel en hoekig,
nu ben ik vooral gedreven:

Ik wandel bedachtzaam
langs de kuilen van het leven.

Lief

Ik ben lief
ik ben jong
mijn vleugels
pas droog
vlieg rond
voor het eerst
heel hoog
in de lucht
een zee
van blauw
zo diep
de grond
mijn nest
nu heel piep
daar benee

Marskramervogel

Kakafonische vogel
met xylofonische vleugels,

snoepjestoetsen, een expressieve poot
en een crepepapieren toeterhoed.

Hij danst met één been door de wei,
plukt een droogboeket, voor de geur.

Straks gaat hij lopend over straat,
staat hij stil voor een deur - belt aan -

en probeert geluk te verkopen
aan een statige meneer.

Geluk, meneer, het is niet duur,
een dansje nu, een zoetje elk uur.

Maar de man kijkt boos. Sluit de deur.
Hij is een man van het zuur.

Mierenvogel

Mier rechtop,
Formicidae erectus,
parasol op de kont,
plu op de kop.

Hij ontwikkelt zich,
lerend van de mens,

flanerend op de boulevard
van de verwrongen toekomst,

op de grens tussen zwaartekracht
en pijn in de rug,

Wat eenmaal bedongen is,
buigt niet meer terug.

Olifantsvogel

De zee heeft me gevormd,
het zout sleep groeven

in mijn huid - ik ben jong van kleur
mijn hoofd staat bol van dromen,

maar de wind blaast vol
in mijn gezicht, het licht

vindt kieren in mijn lijf...
ik ben het tegensputteren moe.

Geef me een kermis
en ik zal jouw attractie zijn,

geef me een bed
en ik zal met liefde voor je sterven.

Outside Inn

Kom binnen, wees welkom
in mijn innerlijke herberg.
Al mijn lichaamsdelen,
kijken naar binnen,
daar moet je wel tegen kunnen.
Ik hou bijvoorbeeld nooit
mijn snavel en leg mijn poten
waar ik ze laten kan.
Kun je mijn aanwezigheid
aanvaarden, kom dan binnen,
drink een glaasje
en maak me gezellig!

Puzzelparadijsvogel

Ze zocht naar het paradijs,
liep met een boog om het licht,

waar ze stilte kon vinden,
aan de specht naar de drukte.

kwam in sloten en grachten,
vloog met vallen en opstaan omhoog,

Niemand gaf antwoord.
Wel gaven ze allemaal

ze vroeg aan de zwaan
waar de zon woonde,

een stukje van een puzzel.
Ze wist niet waarom ze dat deed,

aan de reiger waar het regende,
ze vroeg aan de nacht

maar ze plakte ze stuk voor stuk
op haar huid. En op een dag,

waar hij de kleuren verborg,
ze vroeg aan de mus

totaal onverwacht, vond ze
de deur naar het paradijs.

Ik kroop uit mijn ei
ergens in Sesamstraat.

Pino was mijn moeder.
Of was het mijn vader?

Wie mij heeft gedragen,
gebroed heeft

op koude dagen,
niemand vertelt het.

Het was een cameralamp
zei meester Aart vaak,

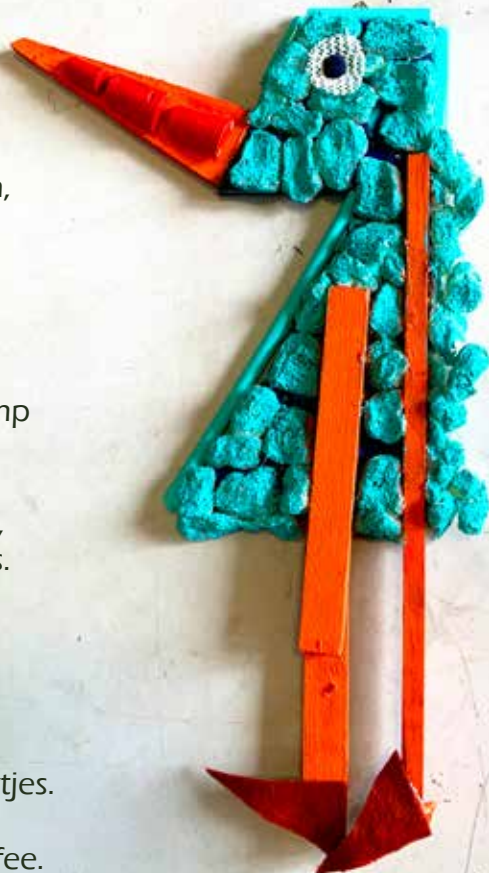
maar dat was een grap,
want hij lachte dan vals.

Was het Pinocchio?
Zijn houten poten

lijken op de mijne,
maar ik heb geen touwtjes.

Misschien komt er een fee.
Ik zal het haar wel vragen.

Pino's dochter

Raadsel

Het leven is een puzzel.
De ene dag vlieg ik

als een stormwind
naar gelukzaligheid,

de andere dag droom ik
ergens boven antwoorden,

lijkt het net alsof ik ze kan aanraken
maar ik kan er net niet bij.

Vandaag pakte ik
de kleuren uit de kast

en dacht te zweven,
maar aardkracht

hield me vast.
Het was geen regen,

geen hagel of wind,
maar iets hield me tegen.

Ze speelt nu met schelpen
en spoelt ze schoon,

zoals het leven haar ziel
reinigde met leerzame momenten.

Zoals een verloren eend
een gevonden zwaan werd,

zo kreeg zij een nieuwe naam
toen het tijd werd

om thuis te komen.
De engelen bliezen het schip

naar de haven
en zongen haar welkom

Zwaan

Richting

Waarheen?
De kant op die je gaat is goed.

Ging je de andere kant op,
dan was dat natuurlijk niet verkeerd.

Volg de nacht, los de puzzels op
die je tegenkomt en je vindt

onverwacht de plek die je nooit
wilde vinden, maar altijd al zocht.

Duurt het langer dan je denkt?
De dag wacht geduldig tot je er bent.

Zonnevogel

Iemand zei
dat ik een zon had

in mijn buik, heel diep
tussen mijn ribben,

dat ik die elke morgen
moest laten opkomen.

Als ik dat deed, beloofde ze,
dan zou ik stralen van geluk.

Ik heb de bron gevonden.
In de avond, als de wolken

rood van liefde kleuren,
dan doe ik mijn ogen dicht

en ga heel rustig slapen.
Van binnen wordt het

nooit meer donker.
Altijd is er licht.

Rietvogel

Liefst verschuil ik me
in het riet, fluit ik inognito

de kleur van opwaaiend zand,
laat ik de wind fluisteren

door mijn staart. Ik ben geen
grijze duif, geen saaie kanarie,

maar een ziel met een verenkleed
in tiental tinten kaki, een vliegend

palet vol schaduwlicht, een beestje
vol nuances, een vogel met karakter.

Ik wil heus gekend worden,
maar liever op de achtergrond gezien.

Spijkerkopje

Ik zag de dingen
heel zwart wit.
Iemand zei

dan ben je blind.
Hij sloeg de spijker
op mijn kop.

Het werd het oog
waarmee ik zag.

Ik zal je zeggen
hoe het zit:

ik ben gelukkig
als een kind.

Wit

Kleren maken de vrouw,
zeggen de heren,

dus pakte ik mijn charmes
uit de kast met veren

en draag nu zondags wit
met aardse tonen.

Deuren die eerder dicht
bleven, gingen open.

Wat een leven, Ik kan lopen
waar ik wil en word gedragen

door het licht en hoef
om niets te vragen.

Wind

Neus in de lucht,
wind op de kop.

Door! Rechthout!
Niets houdt me tegen.

Steltvogel

Ik hou met mijn vleugels
de stelten vast,
wankelend, bang
om te lopen.

Maar als ik eenmaal gewend ben
aan de hoogte en het uitzicht,
dan neem ik grote stappen,
dan gaat het gordijn open.

Ik durf nu zelfs rollertjes
te binden aan mijn poten.
Ik zwier door de ruimte -
voel me een van de groten.

Stoer hart

Ik zeg je zacht
ik ben niet bang,

niet voor de val,
niet voor de kracht

van liefde - de wang
die ik je toekeer,

ik wacht het af:
een kus of klap -

ik ben niet bang.
Mijn hart is zacht en sterk,

bestand tegen de wereld
en het mensenwerk.

Supersonische raaf

Ik ben een supersonische vogel,
een blauwe raaf die sneller vliegt

dan het geluid, een meteorologische
spitsvondigheid met warpkracht.

Ik ben de Formule Een van de
gevleugelde garde, familie

van elke willekeurige snelheidsduivel,
Satan, Beëlzebub of Lucifer - het vuur

schiet uit mijn uitlaat, mijn oog
is hol en bebloed van de G-krachten.

Ik zit nu even stil, rust uit, adem in,
maar straks knal ik uit zicht,

sneller dan het licht,
als een speer naar de hemel.

Tante Kippie

Ze rent als een kip
zonder rust

en holt lieve lust
op het erf

van muurtje tot hek
en weer terug

roept af en toe tok
naar de haan

de zon in haar kop
kijkt omhoog

de poten wat stijf
op het oog

gezond als een vis
kijk haar gaan

geluk is niet gek
voor een kip

die bloeit in de top
van haar nek

Verliefd

Vlinders op mijn buik,
roze schelpen op mijn hoofd,

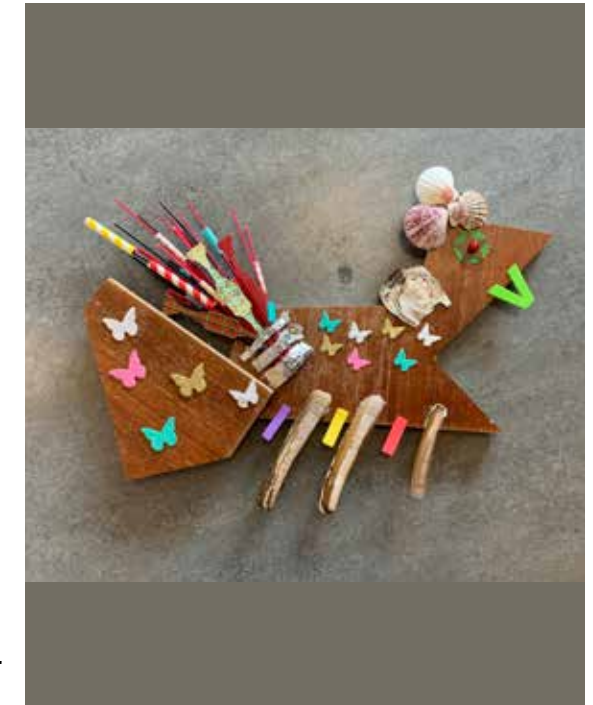
toeters en bellen, zo begon ik
mijn bestaan. Nu ik ouder ben,

mijn huid wat versleten voelt
en zandgroeven me herinneren

aan de plekken waar ik strandde,
weet ik goed hoe ik steeds

opnieuw verliefd kan worden
op het leven. Ik herken overal

de schoonheid van het verval.
Ik kan nu vliegen zonder vleugels.

Vlerkje Nooitgenoeg

Was ik een mens,
ik zou kruipen en sluipen,
draaien en vlemen
totdat ik alles had,

was ik een duizendpoot,
ik zou drammen en dwingen,
zorgen dat ik er nog een paar
duizend poten bij kreeg,

was ik een kind
dan zocht ik voor elk rietje
een blikje fris en voor elk
houtje een ijsje

en als rups had ik altijd trek
in blaadjes en knopjes,
maar ik ben een vogel.
Als ik vlieg, dan voel ik

de wind als warme adem
tegen mijn vleugels,
van ruimte en vrijheid
krijg ik nooit genoeg.

Twifi Versterker

Ik voel
me zen

ik ben
mijn doel:

ik werk,
upload

gemoed,
versterk

een klein
bericht

tot groot
gebaar.

Ervaar
the space,

geluk -
er is

geen race,
Be nice.

De blauwe vogel

De zee is als een jas:
ik dobber op de stroming.

Het water maakt een kuiltje
waar ik precies in pas.

Vogels

Ik voel me vogels,
aards, een beetje raar,
paards misschien
met vleugels.

Het lijkt wat vrolijks,
bevlogen ook,
en droevigs,
van alles bij elkaar,

Als in sprookjes,
de werkelijkheid
is volkomen vreemd
en toch is het waar.

Vlinkje

Ik ben de eikel met het vogelzaad,
de hoed van de vredessoldaat,

de ingewikkelde eenvoud, een beschuitje
met een veer, het versje dat nooit rijmt,

ik ben het vliegje met een droom,
de vlinder die terug wil naar haar cocon,

ik ben alles, niks minder
dan de zinderende kosmos, vol

en leeg, ik ben een een-tweetje,
een eitje, een geniaal simpelheidje,

een vlinkje, een zwevertje,
een kunstje uit de losse pols.

Wilhelmus

Wie in een koninklijk nest
uit het ei komt, die zal

dagelijks het volkslied fluiten,
royaal de verjaardag

van de prinsen vieren,
die draagt met trots

zijn kleur - niet de kleren
van de keizer, maar

de veren van de koning:
hoezee, hoezee, hoezee.

